

Β' ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Με το άρθρο 1 επαναφέρεται ο κατώτατος μισθός στα 751 ευρώ για όλους τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως ηλικίας, επομένως και για τους εργαζόμενους από 18 έως 25 ετών, ως βάση για την υπογραφή νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με ουσιαστικές αυξήσεις. Επίσης καταργείται η απαράδεκτη κυβερνητική παρέμβαση με την ΠΥΣ 6/2012, με την οποία μειώθηκε ο κατώτατος μισθός και το κατώτατο ημερομίσθιο κατά 22% και για τα νέα παιδιά από 18-25 ετών κατά 32%, όπως και η διάταξη για νομοθετική ρύθμιση του κατώτατου μισθού, που θα ρίξει ακόμα πιο κάτω τα κατώτατα μεροκάματα.

Με το άρθρο 2 αποκλείεται η απαράδεκτη ρύθμιση του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, που επέτρεπε την κατάρτιση επιχειρησιακής σύμβασης, όταν δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση στην επιχείρηση, από ένωση προσώπων που συστήνεται από μέρος του συνολικού αριθμού των εργαζομένων.

Με το άρθρο 3 καθορίζεται ότι οι Εθνικές Γενικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας περιέχουν όλους τους ελάχιστους, μισθολογικούς και λοιπούς όρους εργασίας για τους εργαζόμενους όλης της χώρας, χωρίς νομοθετική ή άλλη κρατική-κυβερνητική παρέμβαση. Καταργείται επίσης η απαράδεκτη ρύθμιση του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, με την οποία θεσπίστηκε η υπεροχή των επιχειρησιακών συμβάσεων έναντι των κλαδικών. Επίσης ορίζεται ότι οι κλαδικές και λοιπές συλλογικές συμβάσεις εργασίας μπορεί να περιέχουν μόνο ευνοϊκότερους όρους από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Με το άρθρο 4 προβλέπεται ότι οι συλλογικές συμβάσεις κάθε επιπέδου έχουν γενική ισχύ και δεσμεύουν τους εργοδότες σε κάθε επίπεδο όπου ισχύει η αντίστοιχη συλλογική σύμβαση εργασίας, ανεξάρτητα αν αυτοί είναι μέλη ή όχι των συνδικαλιστικών οργάνωσεων των εργοδοτών που υπέγραψαν την κάθε συλλογική σύμβαση εργασίας.

Με το άρθρο 5 προβλέπεται η μετενέργεια των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, χωρίς χρονικούς περιορισμούς.

Με το άρθρο 6 επαναφέρεται το δικαίωμα της μονομερούς προσφυγής των εργαζομένων στη Διαιτησία, για τη ρύθμιση του συνόλου των όρων συλλογικής σύμβασης.

Με το άρθρο 7 επανέρχονται σε ισχύ κανονιστικές ρυθμίσεις συλλογικών (ιδίως κλαδικών) συμβάσεων εργασίας που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την καθιέρωση διαφόρων επιδομάτων, ρυθμίσεις που σε μεγάλο βαθμό καταργήθηκαν, όπως και οι αντίστοιχες συλλογικές συμβάσεις εργασίας (σταδιακά), από την ΠΥΣ υπ. αριθμ. 6/2012.

Με το άρθρο 8 επαναφέρεται η 13η και 14η σύνταξη για τους συνταξιούχους όλων των ασφαλιστικών ταμείων.

Με το άρθρο 9 επαναφέρεται ο 13ος και 14ος μισθός στο δημόσιο τομέα.

Με το άρθρο 10 θεσμοθετείται η κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων (όπως της μερικής απασχόλησης, αλλά και της εκ περιτροπής εργασίας και της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, όπως και του θεσμού του δανεισμού των εργαζομένων), έτσι ώστε να έχει κάποιο ουσιαστικό αντίκρισμα για το σύνολο των εργαζομένων, η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ.

Με το άρθρο 11 ορίζεται ότι καταργείται όλο το αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο που αφορά την μείωση του κατώτατου μισθού, την νομοθετική ρύθμιση του κατώτατου μισθού, την ουσιαστική κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την αφαίρεση του 13ου και 14ου μισθού και της 13ης και 14ης σύνταξης και την καθιέρωση και γιγάντωση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

Με το άρθρο 12 καθορίζεται η έναρξη ισχύος της πρότασης νόμου.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

«Επαναφορά κατώτερου μισθού, επαναφορά 13ης και 14ης σύνταξης, 13ου και 14ου μισθού. Ρυθμίσεις για τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και κατάργηση αντεργατικών διατάξεων»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ

Άρθρο 1

Από την έναρξη ισχύος της παρούσας το κατώτατο όριο μισθού ανέρχεται στο ποσό των 751 € μεικτά για όλους ανεξαιρέτως τους εργαζόμενους, ανεξαρτήτως ηλικίας και αντίστοιχα προσαρμόζεται και το κατώτατο ημερομίσθιο.

Η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 6/2012, το άρθρο 103 του ν. 4172/2013, καθώς επίσης και κάθε άλλη αντίθετη στην προηγούμενη παράγραφο διάταξη τυπικού ή ουσιαστικού νόμου ή συλλογικής σύμβασης εργασίας ή διαιτητικής απόφασης καταργείται.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ρυθμίσεις για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και κατάργηση αντεργατικών διατάξεων

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 3 του νόμου 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής: <<Οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις

συνάπτονται από συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης που καλύπτουν τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από την κατηγορία, τη θέση ή την ειδικότητά τους και εφ' όσον αυτές ελλείπουν, από τις ισχύουσες πρωτοβάθμιες κλαδικές οργανώσεις και από τον εργοδότη.

Καταργείται από τότε που ίσχυσε η παρ. 1 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011.

2. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου α. της παραγρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 3 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής: << α. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών όλων των βαθμίδων στο πεδίο της δραστηριότητάς τους>>.

Καταργείται από τότε που ίσχυσε η παρ. 3 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011.

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 6 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011, αντικαθίσταται ως εξής: <<Για τη νομιμοποίηση των εκπροσώπων των συνδικαλιστικών οργανώσεων εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των καταστατικών τους.>>

Καταργείται από τότε που ίσχυσε η παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 4024/2011.

Άρθρο 3

Οι Εθνικές Γενικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας καθορίζουν τους ελάχιστους μισθολογικούς και λοιπούς όρους εργασίας που ισχύουν για τους εργαζόμενους όλης της χώρας.

Οι κλαδικές, οι επιχειρησιακές και οι εθνικές ή τοπικές ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν επιτρέπεται να περιέχουν δυσμενέστερους όρους εργασίας για τους εργαζόμενους από τους όρους της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Αν μια σχέση εργασίας ρυθμίζεται από περισσότερες ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εφαρμόζεται η πιο ευνοϊκή για τον εργαζόμενο.

Σε περίπτωση συρροής κλαδικής με επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, υπερισχύει η κλαδική, εκτός αν η επιχειρησιακή είναι ευνοϊκότερη για τους εργαζόμενους.

Κλαδική ή επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας υπερισχύει σε περίπτωση συρροής με ομοιοεπαγγελματική συλλογική σύμβαση εργασίας, εκτός αν η ομοιοεπαγγελματική είναι ευνοϊκότερη για τους εργαζόμενους.

Οι όροι ατομικών συμβάσεων εργασίας που αποκλίνουν από τις ρυθμίσεις συλλογικών συμβάσεων εργασίας είναι επικρατέστεροι, εφόσον περιέχουν μεγαλύτερη προστασία στους εργαζόμενους.

Όροι εργασίας συλλογικών συμβάσεων εργασίας που είναι ευνοϊκότεροι για τους εργαζόμενους, υπερισχύουν των νόμων.

Άρθρο 4

Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας όλων των κατηγοριών και βαθμίδων δεσμεύουν όλους του εργαζόμενους και όλους τους εργοδότες που εμπíπτουν στο πεδίο ισχύος της κάθε συλλογικής σύμβασης, ανεξάρτητα αν είναι μέλη ή όχι των συνδικαλιστικών οργάνων ή οργανώσεων που συνήψαν την συγκεκριμένη συλλογική σύμβαση εργασίας.

Άρθρο 5

Οι όροι των συλλογικών συμβάσεων εργασίας εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την υπογραφή νέας αντίστοιχης συλλογικής σύμβασης εργασίας, χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό.

Άρθρο 6

Σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων ή αποτυχίας της μεσολάβησης, οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη Διαιτησία για τον καθορισμό όλων των όρων παροχής εργασίας.

Άρθρο 7

Με την επιφύλαξη του άρθρου 1 της παρούσας, οι κανονιστικοί όροι συλλογικών συμβάσεων εργασίας που ήταν σε ισχύ στις 29.2.2012 (ημερομηνία δημοσίευσης της Π.Υ.Σ. ΥΠ. ΑΡΙΘΜ. 6/28.2.2012), εφόσον οι συλλογικές αυτές συμβάσεις εργασίας έχουν λήξει, επανέρχονται σε ισχύ από την έναρξη ισχύος της παρούσας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Επιαναφορά του 13 ου και 14ου μισθού και της 13ης και 14ης σύνταξης

Άρθρο 8

Επιαναχορηγούνται στους συνταξιούχους όλων των ασφαλιστικών φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης τα επιδόματα Πάσχα και αδειας, ανερχόμενα το καθένα στο μισό της μηνιαία χορηγούμενης σύνταξης. Επίσης στους πιο πάνω συνταξιούχους επιαναχορηγείται το επίδομα Χριστουγέννων, ανερχόμενο στο ποσό της μηνιαία χορηγούμενης σύνταξης.

Άρθρο 9

Επιαναχορηγούνται τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειας, που καταργήθηκαν και αφορούσαν υπαλλήλους, μισθωτούς και λειτουργούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ., ΟΤΑ. Καθώς και τα μόνιμα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων, της ΕΛ.ΑΣ, του πυροσβεστικού και λιμενικού σώματος.

Το επίδομα Χριστουγέννων ανέρχεται στο ύψος των μηνιαίων αποδοχών και τα επιδόματα Πάσχα και αδείας στο ύψος του μισού των μηνιαίων αποδοχών το καθένα.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας

Άρθρο 10

1. Καταργείται κάθε διάταξη νόμου που προβλέπει την καθιέρωση της μερικής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι υφιστάμενες σχέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης μετατρέπονται αυτοδικαίως σε συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης.
2. Καταργείται επίσης κάθε διάταξη νόμου που θεσμοθετεί την εκ περιτροπής ε απασχόληση.
3. Καταργείται κάθε διάταξη νόμου που αναφέρεται στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.
4. Καταργούνται οι διατάξεις νόμων που αναφέρονται στις εταιρίες προσωρινής απασχόλησης (ενοικίασης εργαζομένων). Από την έναρξη ισχύος της παρούσας, οι εργαζόμενοι των πιο πάνω εταιριών που απασχολούνται σε άλλους (έμμεσους εργοδότες), θεωρείται αυτοδικαίως ότι συνδέονται με σχέση εργασίας με τους έμμεσους αυτούς εργοδότες και μάλιστα με συμβάσεις εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Καταργούμενες διατάξεις- Έναρξη ισχύος

Άρθρο 11

Κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης της διοίκησης αντίθετη προς τις διατάξεις της παρούσας καταργείται, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων για τους εργαζόμενους διατάξεων που περιέχονται σε νόμο, κανονιστική πράξη της διοίκησης, συλλογική σύμβαση εργασίας ή διαιτητική απόφαση, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 12

Η ισχύς της παρούσας, εάν δεν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις της, αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.